

Sygn. akt VIII Ka 113/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 maja 2014 roku

Sąd Okręgowy w Białymstoku VIII Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący SSO Jerzy Szczurewski

Protokolant: Agnieszka Malewska

przy udziale Prokuratora Marka Żendziana

po rozpoznaniu w dniu 7 maja 2014 roku

sprawy R. D.

oskarżonego z art. 207 § 1 kk, art. 278 § 1 kk

na skutek apelacji wniesionej przez Prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Białymstoku

z dnia 3 grudnia 2013 r. sygn. akt XV K 1509/13

I. Wyrok w zaskarżonej części zmienia w ten sposób, że na mocy art. 67 § 3 kk orzeka wobec oskarżonego na rzecz pokrzywdzonej I. D. kwotę 200 (dwieście) złotych tytułem obowiązku częściowego naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem w terminie 2 (dwóch) lat od dnia uprawomocnienia się wyroku.

II. W pozostałym zakresie wyrok w zaskarżonej części utrzymuje w mocy.

I. Zwalnia oskarżonego od kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

UZASADNIENIE

R. D. został oskarżony o to, że:

I. w okresie od stycznia 2013 r. do 10 października 2013 r. w mieszkaniu przy ul. (...) w B. znęcał się psychicznie i fizycznie nad matką I. D. oraz babcią Z. D. w ten sposób, że znieważał je wulgarnymi słowami, naruszał ich nietykalność cielesną oraz niszczył wyposażenie domu, przy czym w dniu 23 czerwca 2013 r. dokonał uszkodzenia drzwi wejściowych do mieszkania, a w dniu 16 kwietnia 2013 r. dokonał uszkodzenia ciała I. D. w ten sposób, że uderzał ją pięściami oraz kopnął ją w brzuch, w wyniku czego pokrzywdzona doznała obrażeń ciała w postaci wylewu krwawego w okolicy dolnej części policzka i żuchwy po stronie prawej i obfitego oraz rozległego wylewu krwawego w okolicy ramienia lewego, które spowodowały naruszenie czynności narządów ciała trwające nie dłużej niż 7 dni, tj. o czyn z art. 207§1 kk;

II. w dniu 3 lipca 2013 r. w mieszkaniu przy u. (...)w B.dokonał zaboru w celu przywłaszczenia złotej biżuterii w postaci kolczyków, dwóch łańcuszków oraz przewieszki o łącznej wartości co najmniej 2000 zł na szkodę I. D., tj. o czyn z art. 278 § 1 kk.

Sąd Rejonowy w Białymstoku wyrokiem z dnia 3 grudnia 2013 r w sprawie sygn. akt XV K 1509/13;

I. Na mocy art. 66 § 1 i 3 kk, art. 67 § 1 kk postępowanie karne wobec oskarżonego R. D. warunkowo umorzył na okres próby wynoszący 2 (dwa) lata.

II. Na mocy art. 67 § 2 i 3 kk oddał oskarżonego w okresie próby pod dozór kuratora sądowego oraz zobowiązał go do poddania się oddziaływaniom terapeutycznym dotyczącym przeciwdziałania agresji w rodzinie i uzależnienia od korzystania z komputera i internetu.

III. Zwolnił oskarżonego od opłaty i pozostałych kosztów sądowych.

Powyższy wyrok w części dotyczącej orzeczenia o srodku probacyjnym na niekorzyść oskarżonego zaskarżył prokurator.

Zarzucił wyrokowi obrazę przepisów prawa materialnego, a mianowicie art. 67 § 3 kk, poprzez błędne nie orzeczenie wobec oskarżonego R. D. obowiązku naprawienia szkody, w sytuacji kiedy orzeczenie tego obowiązku było obligatoryjne, wobec faktu, że oskarżony swoim zachowaniem spowodował w mieniu pokrzywdzonej szkodę majątkową.

W oparciu o powyższe prokurator wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez orzeczenie wobec oskarżonego R. D. obowiązku naprawienia szkody na rzecz pokrzywdzonej I. D..

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja prokuratora jest zasadna i zasługuje na uwzględnienie.

Na wstępie należy podkreślić, że poczynione przez Sąd Rejonowy prawidłowe ustalenia stanu faktycznego w ocenie Sądu Okręgowego nie budzą wątpliwości. Sąd Rejonowy zasadnie również zastosował w tej sprawie wobec instytucję warunkowego umorzenia postępowania karnego i prawidłowo umotywował swoje stanowisko w tym względzie. Sąd Okręgowy w pełni je podzielił uznając, że zostały spełnione w tym zakresie wszelkie przesłanki z art. 66 § 1 i 2 kk, art. 67 § 1 kk, a zastosowanie warunkowego umorzenia postępowania karnego z jednoczesnym oddaniem oskarżonego pod dozór kuratora oraz zobowiązanie go do poddania się oddziaływaniom terapeutycznym dotyczącym przeciwdziałania agresji w rodzinie uzależnienia od korzystania z komputera i internetu jest bez wątpienia adekwatną do okoliczności zdarzeń reakcją karną.

Przechodząc do istoty sporu w niniejszej sprawie, a mianowicie nie orzeczenia obligatoryjnego zobowiązania oskarżonego do naprawienia, choćby w części, wyrządzonej czynem z art. 278 § 1 kk szkody materialnej Sąd Okręgowy szanuje i bardzo wysoko ocenia logikę i mądrość życiową rozstrzygnięcia Sądu Rejonowego. Podzielając zamysł i istotę tego rozstrzygnięcia nie do końca się z nim jednak zgadza.

Sąd Rejonowy zobowiązanie oskarżonego do naprawienia szkody na rzecz matki, która tego nie chce, uznaje za niecelowe mało tego ocenia jako zmuszenie Jej do działania wbrew swej woli i prowadzi do fikcyjnego potwierdzenia realizacji zobowiązania i stoi w sprzeczności z celem tego przepisu, a mianowicie działaniem wychowawczym na sprawcę poprzez wykonanie tego obowiązku.

Zdaniem Sądu Okręgowego Sąd w procesie orzecznym nie powinien zastępować ustawodawcy lecz stosować stanowione prawo. Skoro ustawodawca przewidział obligatoryjność orzeczenia w tym przedmiocie Sąd Rejonowy ma ten obowiązek nałożyć. I wbrew argumentacji nie jest to zmuszenie pokrzywdzonej do działania wbrew sobie. Po pierwsze dlatego, że jest to środek probacyjny, a ten w procesie wychowawczym sprawcy tak naprawdę nabiera znaczenia dopiero na etapie wykonania, po drugie dlatego, że w każdym momencie do zakończenia terminu jego wykonania pokrzywdzona może odstąpić od jego egzekwowania uznając go za wykonany. Zatem Sąd Okręgowy nie widząc konieczności, jak to uczynił Sąd Rejonowy, pozbawiania pokrzywdzonej instrumentu wychowawczego wobec syna orzekł w tym przedmiocie odmiennie. Nie wdając się w polemiki co do śmieszności (tu Sąd Rejonowy odwołuje się m. in. do oceny uczestników postępowania) zobowiązania do częściowego, symbolicznego naprawienia szkody

Sąd Okręgowy wskazuje na zgola odmienną, a przy tym zgodną ocenę stron procesu zawartą w protokole rozprawy apelacyjnej.

Dlatego też Sąd Okręgowy wyrok w zaskarżonej części zmienił i orzekł wobec oskarżonego na rzecz pokrzywdzonej kwotę 200 złotych tytułem obowiązku częściowego naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem zakreślając dwuletni termin jego wykonania. Nie widząc konieczności dalszych zmian w pozostałym zakresie wyrok w zaskarżonej części utrzymał w mocy.

Ze względów słusznościowych na mocy art. 624 § 1 kpk zwolnił oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.